

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA

Nro. 21.

w Środę dnia 12. Marca Roku 1800.

z Płocka d. 26. Lutego.

Od granic litewskich dochodzi nas ta wiadomość, iż Xiążę Suwarow w Kobryniu między Grodnem i Brześciem złożony został chorobą, tak dalece, iż nie jest rzeczą jeszcze pewną, kiedy swoją podróż do Petersburga będzie mógł kontynuować. Retyrada wojsk moskiewskich kontynuuje się bez przeszkody do Rosyi, w Grodnie zamowiono już dla nich kwatery na dzień 8. Marca.

Dziś powstał na przedmieściu tutejszym pożar, przez który spłonęło 10 domów, oraz spaliła się trzoda owiec, wiele wieprzow, i kilka wołów.

z Paryża d. 24. Lut.

Pierwszy Konsul Buonaparte przywołał także nakoniec przez osobną rezolucją do kraju deportowanego Camille Jordan, który się przez swoje tkliwe mowy i rapport sprzyjający katolickiemu duchowieństwu wstawiał, załeciwszy mu, aby w Grenoble zoflował pod dozorem zwierzchności. W tym samym czasie uchylił Buonaparte straż nad wszystkimi dawniej przywołanemi, deportowanemi, jako to: Pastoret, Dumoulard, Boissy d'Anglas, Portalis i t. d. przywróciwszy im wszystkie ich prawa. — Dziś wieczorem będzie pierwszy raz bal

z maskami. Ten gatunek zabawy zakazany był przez całe 10 lat. Redaktor nadmienienia, iż wielką to jest korzyścią dla rządu, że pod maską zabaw nie lęka się maski zemsty, i przywraca Paryżanom ich dawną wesołość. — W tych dniach odebrały sobie 2 osoby życie, rzucając się umyślnie z wysokości, to jest: bywszy deputowany Boursier, który z drugiego piętra skoczył, i jeden z uczniów sławnego malarza Davida, który z wieży na ziemię się rzucił. — Frotté i towarzysze jego nie pozwolili sobie zawiązać oczow podczas rostrzelania; jeden z nich będąc tylko ranny pierwszym wystrzałem, obrócił się do żołnierzy i rzekł spokojnie: „aby go dobili.” — Dnia 21. dawał najwyższy Konsul ciała dyplomatycznemu pierwszą audyencyą! Zagraniczni ministrowie zgromadzili się o 1 godzinie po południu do Thuilleries na salę poselską, z kąd ich zaprowadzono do wielkich apartamentow. Konyliars narodowy Benezech zaprowadził ich ztamtąd do gabinetu Konsula, w którym znajdowali się ministrowie, rada narodowa i sekretarze konsulowscy. Minister wewnętrznych interesow przyjmował posłow przy drzwiach gabinetu, a minister zagranicznych interesow prezentował ich porządkiem Konsulowi. Ci posłowie, między którymi znajdowali się

także Rzymski i Cisalpiński, oddawali ieden po drugim swoje Credenciales najwyższemu Konsulowi. Nie miano żadnych mów, iak niegdyś w Dyrektoryacie, lecz Buonaparte rozmawiał się tylko z każdym posłem osobno, a najdłużey z hiszpańskim, i cysalpińskim. Także dawał audyencyą sędziom departamentu Sekwany. Buonaparte spostrzegł przy końcu audyencyi iednego młodzieńca przy drzwiach, który się weisnął, aby go widział, lecz straż nie chciała go wpuścić. Konsul wyszedł więc przeciw niemu, zaprowadził go sam do pokoju i pocałował. Przed audyencyą częstowano posłom szokoladą i t. d. potem dawał najwyższy Konsul obiad dla posłom zagranicznych, wyłączywszy rezydentow i kommissarzow handlowych. — Zapewniała, że Buonaparte powiedział do iednego z swoich przyjaciół: „Nie chcę bydżani maipą Kromvella, ani niczém innym: Mianowany wprawdzie iestem na 10. lat Konsulem. Lecz iezeli zofianę przy życiu, i potrafię dopiąć moich zamiarow, przeto spodziewam się, że za 5. lat powroczę na łono prywatnego życia.”

z Strażburga d. 19. Lut.

Od dnia onegdayszego, znajduie się trzecia brygarda posłkowa w Strażburgu.

Wiadomo, że na mocy dodatkowego traktatu między Francją i Szwaycaryą część helweckich brygard posłkowych przyjęto na żołd francuzki, z których każda z 3000 ludzi składać się miała. Lecz nigdy nie były dopełnione, a większa część ich częścią zniechęci przeciw trudom wojennym, częścią z przyczyny niewypłacenia żołdu rozeszła się do domow.

Z tём wszystkiem wielu powrociło nie dawno do swoich korpusow i uchwalono znów nową organizacyą tych posłkow, zmniejszone one zofiały do 3 i mają bydż powoli dopełnione. Pierwsza brygarda znajduie

się już w Moguncyi, druga maszeruie tam, a trzecia iest w Strażburgu. Reszta woysk stoi ieszcze w Szwaycaryi, lecz slychać, iż także przybędą do Strażburga, a w Moguncyi urządzone zostanę nowym sposobem. Legia cudzoziemska, która ieszcze stoi w Phalzburgu, spodziewana iest wkrótce do Strażburga, z kąd uda się do Moguncyi.

Głoszą, że bywszy Dyrektor helwecki Ochse przyjęty został bardzo dobrze od Konsula Buonaparte, i wszedł nawet w służbę francuzką.

Pogłoski względem pokoju, woyny i zawieszenia broni, utrzymią się tu ieszcze razem; lecz nikt nie ma pewnych wiadomości, względem tych ważnych przedmiotow.

z Rzymu d. 1. Lutego.

Dnia 14. wieczorem powieszono tu przy pechodniach młodego człowieka, nie mającego więcey iak 18 lat, z przyczyny rozmow rewolucyinych. Sąd woyskowy nie chciał go wskazywać na śmierć, lecz przymuszony zofiał do tego przez generała Naselli dla dania ludowi odrażającego przykładu. W kilka dni później przeniesiono plac śmierci dla lepszej wygody i bezpieczeństwa z Popolo przed most Ś. Anioła, gdzie wyflawiono szubienicę nieustaiącą.

Bywszy Konsul Zaccaleoni przeprowadzony został nakoniec z okropnego lochu, w którym przez 14. dni siedzieć musiał, do lepszej izby. Prosił on dozorcę więzienia, aby mu otworzył w ten czas drzwi, gdy Audytor woyskowy przechodzić będzie koło iego więzienia, aby mu mógł dwa słowa powiedzieć. Dozorca zezwolił na iego żądanie, a Zaccaleoni rzekł do przechodzącego audytora: „Proszę niech będę zabity iak najprędzey.” Audytor doniosł o tem sądowi, a dnia następującego dano mu lepszą izbę.

Używają tu wszelkich sposobow, aby z przyczyny niedostatku chleba, utrzymać lud w nadziei i cierpliwości, ponieważ brakuje środków zaradzenia niedostatkowi: generał Naselli publikuje ustawicznie odezwy, w których donosi o bliskiej pomocy, napomina iednak lud, aby się modlił często do cudownego obrazu Maryi, iżby za iey wstawieniem się wiatr przyłożył się do przypędzenia okrętow ze zbożem. W wielu kościołach nakazano uroczyście supplikacye i procesyie, dla przebłagania gniewu Nieba, które nas przeszło od dwóch miesięcy ustawicznemi deszczami dotyka. W całych Włoszech panuje niedostatek żywności. Do Wenecyi, i Lombardy musi być dowożone zboże z Węgier. W Genui ma być niedostatek bardzo okropny, nawet i w Neapolu nie masz rokoszy, ponieważ Anglicy wywożą często z tego kraju i Sycylii zboże.

z Genui d. 8. Lutego.

Listy z Toskanii potwierdzają doniesienia patriotow neapolitańskich wypędzonych z ich oyczyzny. Insurrekcyja nie ustaie w Kalabrii, Apulii i Abruzyi. Lecz insurgenci nie działają iednoznacznie. Jedni są Republikanami, i zaszczipiają drzewo wolności. Drudzy niekontenci będąc z bytności cudzoziemcow w kraju, nie uznają powagi Króla, który ich wezwał, i walczą przeciwko iego wojskom.

Szlachta, których rodzice poświęceni zostali zemście Królowy i Aktona, znajdują się na czele tych rozmaitych partyow. Jeżeli się znajdzie naczelnik, któryby miał dosyć kredytu i wpływu do połączenia ich, można przepowiedzieć, iż monarchia neapolitańska zbliża się do swego upadku. Ferdynand sposobil się powrócić do swey stolicy, naprawiony już iest i umebłowany iego pałac, zrabowany dawniey przez iego wiernych

Lazaronow, ale uwiadomiony o rozruchach w Neapolu i prowincyach, odłożył swoy odiażd aż do ich uspokoienia.

z Genui d. 10. Lut.

Zdanie się, że w całych Włoszech nieprzyjaciele Francyi zamysłają o retyradzie. Z Neapolu piszą, że wojska Króla obojga Sycylii opuszczają Rzym, oddając go pod straż Austryakow. Czyli się to dzieie z boiaźni przed armią francuzką, którą znowu urządzono i wzmocniono, czyli z przyczyny niedostatku żywności, który cierpią wojska i kraj, i który podburza mieszkańcow do niespokojności, czyli z obawy zaraźliwej choroby, panującej między wojskami, albo z przyczyny niepewności względem otrzymania Piemontu za zezwoleniem iego dawnego właściciela i sprzymierzeńca Austryi, czyli nakoniec z powodu tych wszystkich przyczyn razem wziętych, to nic iednak nie masz pewniejszego, iak to, że Austryacy opuszczają Piemont.

Prawie cała kawalerya i część piechoty powrocila do Lombardy, nie zostawiając w fortecach, tylko tyle garnizonu, ile koniecznie potrzeba, lecz te garnizony nie składają się z Austryakow, tylko z piemontskich regimentow. Arsenał w Turynie tak iest wyprożniony, iż nawet nie potrzebuie być strzeżonym. Wszystkie sprzęty z niego i szpitale woienne z rozmaitych miast wywieziono do Medyolanu. Przed wymaszzerowaniem, przymusili Austryacy Piemontczykow do zaplacenja zaległych podatkow, i to ieszcze w przeciągu 14 dni: nawet żądano zaliczenia dzierzaw na 4 lata, nareszcie i Xiążę Chablais, brat królewski, przedaie swoje ruchomości.

z Medyolanu d. 13. Lutego.

W Piemontcie i w kraju Medyolańskim uśtują wszelkim sposobem przytłumić ślady zaraźliwej choroby okazującej się tu i

owdzie. Między wojskami francuzkiemi pa-
nuie ona ieszcze.

Między armią austryacką we Włoszech,
i armią Arcy Xiążęcia Karola w Niem-
czech utrzymuie się kummunikacya przez gó-
rę Splügen w Gryzonii, za pomoeą korpu-
su generała Dedowich, polkownika Sie-
genfeld w Belinzonie i Chiawen-
nie.

Skoro terazniejsza kampania rozpoczęta
zostanie, najpierwszym przedsięwzięciem ge-
nerała Melas będzie zapewne opanowanie
góry Ś. Gotarda, większey i małej góry
Ś. Bernarda, i góry Simplon między Pie-
montem i Wallią.

Od brzegów Dunaiu
dnia 25. Lutego.

Porta udzieliła urzędownie zagranicznym
ministrom w Konstantynopolu wiado-
mość o opanowaniu twierdzy Arisch, i
przyślała własnego kuryera do Wiednia,
do tamtejszego tureckiego posła, który także
wiadomość wspomnioną dworowi i innym za-
granicznym ministrom komunikował.

Prożna była nadzieia, iż Arcy Xiążę Ka-
rol zostanie się przy armii; stan iego zdro-
wia przymusza go do opuszczenia iey. Po-
twierdza się, iż wszystkie regimenta prosiły
go, aby ich nie opuszczał. Właśnie gdy się
deputowani do niego zgłosili, złożony był
chorobą nerwową, która teraz coraz czę-
ściej przypada. Podczas audyencyi powie-
dział iednak do nich: „Gdyby odemnie zale-
żało, i chcieliście tego, zostałbym się przy
was, chociaż chory, i umarłbym tu, lecz
muszę bydz posłuszny rozkazom Cesarza, tak
iak każdy z was. Z tém wszystkiem dla mi-
łości waszey, nie odjadę ieszcze, aż do dal-
szych rozkazow z Wiednia.” Generał
Kray powrócił z swoiey oyczyzny Węgier,
i spodziewany iest wkrótce do Szwabii.

W Wiedeńskim teatrze zaszedł dnia 15.

nieprzyjemny przypadek. Z Partery spadł
kamień do loży, w którey się znajdował
Wielki Xiążę Toskański, lecz odbił się bez
uczynienia szkody. Autora tego zdarzenia
aresztowano natychmiaf, i okazało się, iż to
był człowiek, który iuż raz z przyczyny sza-
leństwa w okrągłej siedział więzy, do którey
go znowu zaprowadzono.

W Wiedniu aresztowano iednego z de-
putowanych Wurtembergkich.

z Londynu d. 14. Lutego.

(dalszy ciąg.)

Żądanie Pana Foa pod czas sefłyi izby
niższej dnia 3. t. m. przez które wniosł, aby
nie uchwalano dla Króla żadnego adresu po-
dziękowania, z przyczyny nie przyjęcia fran-
cuzkich propozycyow pokoju, odrzucone zo-
stało w 265 kresek przeciw 64.

Dnia 4. miał sefłią klub W hąg składą-
iący się więcey z 400 osob, na którey byli
także przytomnemi między innemi Xiążęta
Norfolk, i Bedford, Hrabiowie Derby
i Albemarle, Lordowie Russel, Spen-
cer, Panowie Fox, Scheridan, Erski-
ne, Whitebreat, i t. d. Prezydent pił
wśród wielkich okłaskow zdrowie Pana Fo-
xa, który między innemi odpowiedział, co
następuje:

„Już dawno przewidziałem, iż z parla-
mentu oddalić się muszę. Mały skutek mo-
iey mowy mianey w izbie niższej, z przy-
czyny franeuzkich żadań pokoju, przekonał
mnie ieszcze bardziej o tēu. Lubo rozu-
miem, iż publiczność względem pokoju ze-
mną się zgadza, i moje sentymenta w tey
mierze, dodobne są do sentymentow wię-
kszości izby, przecież wszystkie moje usilo-
wania nic więcey nie zyskały, tylko że oppo-
zycya powiększyła się 3 członkami.”

„Gdyby rząd był rozpoczął negocyacyę
z Buonapartym, wszystkie kreski byłyby
padły na stronę Ministra. Wszystko się iuż

powiedziało przeciwko Ministrom, i nie pozostaje się już nic, jak być im posłusznym. Czyli oni chcą wojny czyli pokoju, parlament musi pójść za ich wolą. Wszelki opór jest bezskutecznym. Nareszcie gotów zawsze będę, służyć mojej oyczyźnie, jeżeli to być może."

Xiążę Norfolk odpowiedział, iż patriotyzm ludu może być osłabiony, ale nie jest wygaszony. Dowodem tego jest zaprzeczony wybór przez ministrów Lorda Maiora Londyńskiego, który jest mężem podług myśli i serc obywatelów.

Lord Maior podziękował za to oświadczenie Xiążęciu Norfolk, i oświadczył, iż zawsze będzie przyjacielem Pana Foxa, i prawdziwego dobra oyczyzny.

Z Dublina donoszą, iż pod czas seffji tamtejszego parlamentu dnia 3. Lutego, Panowie Ogle i Beresford podali imieniem rozmaitych zgromadzeń i cechów tego miasta proźby przeciwko unii.

Zdanie indziniera francuzkiego Sonni ni ściągające się do wojny, zaśluguje, aby się załanowił nad niem w terażniejszych okolicznościach.

„Wojna (mówi on) podobna jest do pożaru niszczącego wszystko, co tylko dosięgnąć może. Wysusza wszystkie źródła pomyślności publiczney, tłumi światło pochodni geniuszu, nauk i umiętności, przytłumia wszelkie wyobrażenia chojne. Cnota kryje się przed iey widokiem, a występki okazują się zczółem miedzianem. Zamiaści rosy żyźney, ziemię oblewa tylko krew ludzka."

Jak wiele te sentymta mają podobieństwa z sentymentami wyrażonemi nie dawno przez pierwszego Konsula Buonaparte!

Listy z Dublina potwierdzają, iż tam ciągle panują największe obawy względem spokojności publiczney.

Mówią tu znowu bardziey niżeli kiedy

o nowej wyprawie przeciwko nieprzyjacielskim brzegom. Przeznaczone do tego okręty mają już być zupełnie gotowe. Woyfka moskiewskie na wyspach Jersey i Guernesey będą mieć udział tej wyprawy, która ma być kommanderowana przez generała Abercrombi.

z Peterzburga d. 28. Stycz.

Nasz gabinet jest w tym momencie w nadzwyczajnem wzruszeniu. Kurjerowie z Londynu, Wiednia i t. d. odbierają swoje rezolucye w sposobie niepewności, które nie potrafiąby przewidzieć skutków, gdyby przysposobienia niezmiernie mogły wzbudzić niektóre wątpliwości dyspozycyow Pawła I. względem francuzkiej Rzeczypospolitey. Zapewniają, że kurjer Pruski przybył tu dnia 25. t. m. przywiozł depesze od rządu francuzkiego, lecz nie wiadoma jest wcale odpowiedź, która była posłana nazajutrz w tej mierze rządowi Pruskiemu.

Rozmaite Wiadomości.

Podług dzienników francuzkich, donoszą z Wenecyi, iż Kardynałowie są niepokojnemi względem tego, co nastąpi po tej elekcyi tak trudney i tak opieszaley. Z wszystkich narodów Katolickich, które miały przedtém wpływ do wyboru Papieża, nie znajdują się w Wenecyi, tylko Kardynałowie niemieccy i włoscy. — Głoszą, że korpus Kondusza, przeydzie na żołąd Anglii i użyty będzie do oblężenia Malty. — Wiedeńska cenzura zakazała wszystkie romanse o dzieiach kawalerskich, duchow, czarodzieystw, i czarnoksięstw, o życiu i czynach sławnych oszukańców, i t. d. — Admirałowie Bruix, Massaredo i Lacrosse udali się do Brest, z kąd flota złączona, wkrótce żagle rozwinie. — Zdaie się, że legia cudzoziemska złączy się z francuzką ar-

nią północną, z wojskami hollenderskimi, i składać będzie armią rezerwową w tyle wielkiej armii reńskiej. — Słychać, że gene-

ral Brüne kommanderować będzie armią włoską, a Massena stanie się pierwszym lieutenantem najwyższego Konsula.

O b w i e s z c z e n i e.

Jego Królewskiej Mości tutejsze Kollegium Kryminalne dowiedziało się, iako większa część osob prywatnych tutejszey prowincyi tego są mniemania, iż skoro złodzieiow lub iakichkolwiek innych zbrodniarzow, a zwłaszcza ludzi swoich służących do sądu doniosą i oddadzą, za nichże oraz koszta sustentacyi w więzieniu, iako też koszta inkwizycyi po doniesieniu onych następującej, podejmować niszczą, przez co nietylko wiele zbrodni zostało ukrytemi, ale oraz i zamiar w okazaniu przykładu innych wstrzymującego, przez ukaranie zbrodniarzow, swego nie odbiera skutku. Aby więc takowemu błędowi zapobiedz, oznajmia się niniejszym pismem publicznie, iż tylko ten, który własną ma iurydykcyą, winien jest wedle okoliczności ponosić koszta inkwizycyi i alimentacyi za człowieka sądowi swemu podległego; gdy niedoświadek majątku zbrodniarza zachodzi; zaś wszelkie i każde z osobna osoby prywatne skoro denuncyacye ich oczywście fałszywe albo nawet złośliwe się nie okażą, przez doniesienie zbrodniarza i oddanie tego, podług praw najmniejszych kosztow dla siebie mieć nie mają, i że żadna osoba sądowa takowych po nich wymagać nie będzie i nie może. Zaczynmyż wspomniane Kollegium spodziewa się, iż żadna zbrodnia ktoraby doszła wiadomości ktoregokolwiek z mieszkańców tutejszey prowincyi, odtąd z bojaźni ponoszenia kosztow zamilczaną już nie będzie, tym zaś sposobem zbrodniarz kary sobie zaśluzoney nie ujdzie, a to tym bardziej, ile że sposob ten jest naypryncypalniejszy do przywrocenia bezpieczeństwa własności, ktore tutey pod czas teraźniejszy do tak znacznego przychodzi upadku, a ktore każdego z osobna interessować powinno. W Poznaniu dnia 20. Lutego 1800.

Jego Królewskiej Mci Kollegium Kryminalne.

Kradzione rzeczy. W nocy z 17. na 18. Lutego 1800 uczyniono u Amstratha Krysztofa Panceran w Bogdanowie pod Gornnikami gwałtowny rabunek, i ukradziono więcej iak tyśiąc talerow pie-

niędzy. Między innemi gotowemi pieniędzmi, także następujące medale: 1) Jeden medal wyrażający śmierć Ludwika XVI, wartujący 1 taler. 2) Jeden medal Królowy Anny, wartujący 1 taler. 3) Jeden medal wyrażający śmierć Xiążęcia Orleans, wartujący 20 dobr. gr. 4) Jeden medal hołdu zachodnich Pruss, wartujący 3. tal. 5) Jeden srebrny medal hołdu Pruss-Południowych, wartujący 3 tal. 6) Jeden medal wyrażający uroczystość ślubu teraźniejszego Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego z 2 portretami, wartujący 3 talery. Także następujące niezwykayne monety: 7) 2 hiszpańskie pialtry po 3 talery. 8) 3 czyli 4 francuzkie talery, wartujące 5 tal. 9) 4 do 6 polskich talerow. 10) 10 do 15 sztuk cesarskich pieniędzy, francuzkiego stempla w liliach, niektóre z podkowami, a niektóre Luneburgskie z dzikiemi koniami sztuką po 20 dobr. gr. 11) 2 czełkie Króla Bolesława Polkiego, i nakoniec następujące praetiosa 12) Złoty pierścień z okrągłą głową wysadzaną białym kamieniem wartujący 12 talerow. 13) I owalna złota szpinka z szyl, wysadzana podobnym białym kamieniem, wartująca 3 tal. 14) 9 sztuk srebrnych tyżeczkow od herbaty, z literami C. P. wybitymi, sztuka po 1 talerze 4 dobr. gr. przez wyłamianie rozmaitych zamkniętych skrzynek ukradzione zostały. Podług zasłanych wiadomości, kradzież ta popełniona została od uzbrojoney bandy około 20 ludzi, częścią Polakow, częścią żydow, ktorzy na dojeżdżające do nich osoby z nabitey broni wystrzelili, oraz gwałt na osobach popełnili, a jeden z tych zbrodniarzy miał okrągły kapelus, kurtkę i długie na sobie spodnie. Ponieważ dorywczas niemożna się dowiedzieć o tey bandzie, na ich zaś złapaniu wszystko zależy; przeto wzywają się ci wszyscy, ktorzyby z opisanych rzeczy jednę lub kilka spostrzegli, niniejszym pismem, aby tego u ktorego by też widzieć się dali, przytrzymali, i podpisanemu Collegio o tém donieśli. Oraz upraszają się przywoicie wszystkie sądowne zwierzchności, i rozkazuje się im, iezeliby ktorego z mających do tey kradzieży ucześniactwo dostrzedz miały; aby go aresztowały, i do tutejszego In-

kwizytoryatu odesłaly. W Poznaniu dnia 27. Lutego roku 1800.

Królewskie Południowo-Pruskie Kryminalne Collegium.

Obwieszczenie. Gdy w miesiącu tym przypada termin do zapłacenia składki, iako też przyjęcia do generalnego wdow wsparcia potrzebnych urzędzenia, więc to niżej wyrażony magistrat niniejszym publiczności przypomina. W Poznaniu dnia 3. Marca roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss-Połud. qua Commissarius perpetuus.

Citatio edictalis. Ponieważ Konsyliarz Kryminalny Labezyusz, imieniem Fiskusa o to dopraszał się, aby przeciwko tym poddanym, którzy przeciwko przepisom patentu względem utrzymania spokojności i porządku w prowincjach nowo akwiroowanych, pod dniem 9. Sierpnia 1796 wydanego, do dnia 1. Grudnia 1796 w swoich posesyjach nie znajdowali się, sprawa konfiskacyjna była rozpoczęta, i do tej proźby się skłoniono, więc na mocy tego, 1) Urodz. Tomasz Łazowski, części dobr na Inatkach i Zaleszanach, w cyrkule Landrat wskim Białostockim położonych, dziedzic. 2) Urodz. Szymon Ruszyński, części dobr Okolicy Korkocach, w cyrkule Marianopolskim położonych, współ-possessor. 3) Urodz. Kazimierz Dziekoński, części dobr Dziekonia, w cyrkule Białostockim położonych, dziedzic. 4) Urodz. Jan Lewicki, współ-possessor dobr Złotniki i przynależącego do nich folwarku Jachnowszczyzny, w cyrkule Białostockim sytuowanych. 5) Urodz. Leopold i Piotr Sorokowie bracia, współ-possessorowie dobr Ostrowek, w cyrkule Białostockim położonych. 6) Urodz. Sewerin Korwin Wyszowski, w Paryżu mający mieć swoje mieszkanie, współ-possessor części dobr we wsi Grondach, w cyrkule Łomżyńskim położonych. 7) Urodz. Tomasz Adam Downarowicz, współ-possessor dobr Pawłowice, w cyrkule Dombrowskim położonych, zostający w korpucie Dąbrowskiego we Włoszech. 8) Urodz. Abraham Michałowski, części dobr Bohaniki, w cyrkule Białostockim położonych, possessor. 9) Urodz. Felicjan Horczak, części dobr na Polozkach i Bilminach, w cyrkule Białostockim położonych, possessor. 10) Urodz. Jan Rokotański, części dobr Łęcze Samorach, w cyrkule Białostockim położonych, possessor. 11) Urodz. Faustyn Borzym, części dobr Borzymach, w cyrkule Drohickim po-

łożonych, possessor. 12) Urodz. Tomasz Smorzewski, części dobr Smorzewa, w cyrkule Drohickim położonych, possessor. 13) Urodz. Marcin Kryński, części dobr Krynkach Mikleskach, w cyrkule Drohickim położonych, possessor; którzy to wszyscy pomimo awokacyi w §. 4. Patentu w dniu 9. Sierpnia 1796 wydanego, wyrażonych, dotąd w swoich to possessyach nie stawili się; niniejszym wzywają się, ażeby do tychże ich posesylii natychmiast powrocili, i na terminie w dniu 22. Grudnia roku bieżącego z rana o godzinie 9. w tutejszej Regencyi przed Deputowanym Regencyi konsyliarzem Mosjler wyznaczonym osobicie, lub przez umocowanych i zupełnie zainformowanych plenipotentow, na których im proponują się kommissarze Justycyi Majewiki i Szlesier, tudzież adwokatow Mielckiego i Michałowskiego, stawili, na żalobę przeciwko im zaniżoną odpowiadali, i wprowadzenie prawne, w przypadku nie stawiania zaś oczekiwali, że za przynależących się do żaloby względem konfiskacyi ich majątkow zaniżoney poczytani będą, według czego wszystkie majątek ich tu znajdujący się, i na tym onym przypaście mogący utracą, i Fiskusowi przysądzony zostanie. W ręście Urodz. Lazowskiemu, Dziekońskiemu, Lewickiemu, Sorokom braciom, Wyszowskiemu, Michałowskiemu i Horczakowi, których wysledzić ieszcze nie można było, którzy takż w Państwie Rossyjskim i Cesarstwo Rzymskim mają possessye, a z tym licząc się do poddanych w obydwóch Państwach posiadających, do ich woli zostawia się, dokazać swoy urząd i przebywanie w Moskiewskim lub Austryackim kordonie, i tym sposobem od konfiskacyi uwalniać się. Dan w Białymstoku dnia 24. Stycznia roku 1800.

Regencya JK. Mci Pruss-Nowo-Wschodnich.

Citatio edictalis. Królewska Regencya tuteysza wzywa publicznie niewiadomych sukcesorow, o których zyciu i miejscu mieszkania żadney nie masz wiadomości, zmarłego dnia 28. Oktobra w Zabiczynie 1798 Stanisława Dorpowskiego, to jest: potomkow Urodz. Katarzyny z Przedzyskich Urbanowskiej, to jest: 1) Dzieci iey corki Franciszki Grodzickiej a) Ewę z Grodzickich Zurawską wdowę; b) Michała i Onufrego Grodzickich braci; c) Elżbietę z Grodzickich Chrzanowską wdowę; 2) Dzieci iey siostry Teresy, to jest: z pierwszego małżeństwa z Miałkowskim, iako to: a) Antonią Konarską wdowę, która na ostatku w Ko-

razynie pod Gostyniem mieszkać miała, a z drugiego małżeństwa z Niekachofskim, iako to: b) Jozefę, która była za Ignacym Urbanowskimi, albo gdy ta w okolicy Szremu iuż z swoim mężem umarta, iey nieznanym ieszcze sukcesorow, ktorych nazwiska i mieysce mieszkania niewiadome sa. Daley potomkow Heleny z Przedzynieckich Koszuckiey, to iest: dzieci iey corki Kunegundy Żołądkowskiey, iako to: 1) Terefę Żołądkowską, i 2) Barbarę z Żołądkowskich Zmichowiką, która na ostatku w Poznaniu mieszkać miała; albo jeżeliby wyżej rzeczony osoby, iuż nieżyły, więc iey prawnych sukcesorow wzywa się ninieyszem publicznie, aby do kommissyi sprawiedliwości powiatu Rogozińskiego do uregulowania sukcesyi Stanisława Dorpowkiego mającey zlecenie zgłosili się, i iey przez papiery dokumenta, i inne oryginały, dowodzące ich legitymacyi, należycie wywiedli się, iż prawnymi są sukcesorami Stanisława Dorpowkiego, a potem przy złożeniu im i przeczytaniu dotychczasowych aktow oświadczyli się, czyli chce obiać sukcesyją, i w mającey bydź ułożoney kompianacyi działu wynalezienia oznaczenia, i wydania ich porcyow sukcesyi oczekiwali. — Jeżeliby ktorzy z nich dla dalekiej odległości, albo innych prawnych przyczyn przeszkodę mieli, wstawieniu się osobistym przed rzeczoną kommissyją sprawiedliwości powiatu Rogozińskiego, więc wolno im iest pilnować swych praw przez pełnomocnikow wybranych z liczby Justycy kommissarzy tuteyszego departamentu regencyi, ktorych tym końcem dostateczną informacyją, i prawną plenipotencyją opatrzyć muszą. Podług czego zachować się mają. Dan w Poznaniu dnia 25. Novembra roku 1799.

Do zadzierżawienia. Na terminie dnia 31. Marca roku tegoż mają bydź we dworze w Szczytnikach z rana o godzinie 9. następujące dobra Szczytniki, Popow, Wawry, Tekliny i Kobielarza, Kuczowola i Korzekwin, Marchwacz, Cienia i Michałow na sześć letnią arendę publicznie przez licytacyją wypuszczzone. Mający ochotę licytować zapraszają się na termin powyższy, więcęcy dający utrzymać się mają. Ci zaś, ktorzy o dochodach i kondycyach dowiedzieć się chcą, tymże niżey podpisany przyrzeka o wszystkich tym uwiadomić,

lub też życzącym prywatnie wypuścić i kontrakt zawrzeć, iednak ci, ktorzy takowe prywatnie kontrakty zawrzeć sobie chcą, zawczesno przed terminem powyższym ułożyć się mają, iżby toż znówu dla uwiadomienia innych, iż też dobra są iuż wypuszczzone, do gazet podane bydź mogły. Działo się w Szczytnikach dnia 16. Lutego roku 1800.

C. A. I. v. Stelling.

Do sprzedania. Z naywyższego rozkazu żupa solna za klasztorem Dominikańskim od woyskowego departamentu nabyta z wszystkimi przyległościami więcęcy dającemu sprzedana bydź ma. Do licytacyi oneyże trzy termina, to iest: 27. Lutego, 13. i 27. Marca, a to zawsze o godzinie 11. in loco przed Jmć Panem Radcą Schoenfeld wyznaczony. Zapewnia się przytym, iż na ostatnim terminie więcęcy dający żupę tę z przyległościami salva approbatione otrzyma, aby tylko taż więcęcy datność stosowna była do wartości gmachow. W Poznaniu dnia 31. Stycznia roku 1800.

Magistrat JK. Mei Pruss-Połud.

Do zadzierżawienia. Z strony Jego Krolewskiey Mości zgromadzenia pupilarnego w Kaliszu, na terminie dnia 3. Kwietnia c. a. przed deputatem referendaryuszem Dietmerem wieś szlachecka Miniszew Urodz JP. Macieja Mierzejewskiey, małoletnim należąca, na 3 po sobie idące lata, to iest: od S. Jana a. c. aż do tegoż dnia 1803 więcęcy ofiarującemu w dzierzawę wypuszczoną bydź ma. Dla czego osoby życzące sobie tej dzierzawy na zwyż pomientonym terminie w mieyscu Jurzydykcyi naszej przeznaczonym stawić się mają, gdzie i kondycye sobie wyiaśnione mieć będą. Dan w Kaliszu na Regeacyi dnia 17. Stycznia roku 1800.

Krolewskie Południowo Pruskie Pupillarne Collegium.

Do sprzedania. Leżący przy bramie Wronieckiey pod numerem 361 plac, na którym iuż kilka budynkow gospodarskich, sklep i z fundamentu na śpichlerz założony mur o iednym piętrze, który tenże plac razem otacza, znajduie się, iest do sprzedania. Mający ochotę kupna raczą się zgłosić w rynku pod numerem 57.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.